

го възлюби и да го научи, ако да бѣха многи сѣдѣли и по десеть години на болгарска Епархія : но паче шрудиха се въ многи мѣста, да вдигнашъ и самошо болгарско чшеніе и пѣніе въ церквите, и да внесашъ греческошо, каквошо направиха въ Терновъ, въ Філіппополь, въ Пазарджикъ, въ Сливень, и други нѣкои мѣста, кое е и сшѣдъ за Болгареше, защото опъ всичкошо щошо се чше въ церквите, не разбирашъ по гречески ни слова.

На, ревностъ на боголюбивыше Пасшыри! Видъ какво просвѣщеніе ввodaшъ въ народъ, на когошо са Вожди и намѣстници апостолски, зарадъ койшо народъ ще воздашъ слово на Бога, койшо казува чрезъ Пророка : « Опъ рукъ вашихъ изищу душъ ихъ. »

При все шова Болгареше нравомъ суще крошки, и къ благочеснію шеплы, осещашъ въ душаша си големо повиновеніе на Великата Церква, кашо на первенствующа Майка, чрезъ кояшо се и надѣяшъ да получашъ желаемошо си спасеніе, кояшо обаче Церковь шреба да има призрѣніе на все шова, за да ги привлече еще помного камшо себе си. И во первыхъ да имъ се дозволи да избирашъ опъ родашъ си ревностны зарадъ нихъ на-